

Museums Bibliotek
Arskrift av Bergius-Museet. Paul. N° 811, A, 4. "Guodliets
Forhandlingsprotokol," 1820-1828.

Tale den 7de Decbr. 1823.

Vi have seet en af Tysklands Lærde, i det mindste efter sit eget Avertissement, at givne til at udgive sine Biographier. - Et Udvald ikke af de galeste Lærde, og om det just ikke er passende for mig at tillille hane min, saa synes det mig ikke saa ganske upassende for en kreds som vores, at Medlemmerne gilegnede nogle Noticer over sig selv. - Jeg gør Begyndelsen. -

Jeg er født paa samme Maade, som andre Mennesker, af et Truunkammer, og min Fader var Mandfolk. - Dette Mandfolk og Truunkammer vare giftte sammen, og jeg det ellevte af Moderen, og 17de af Faderen avlede egne børn. Min Fader var Præst, min Moder Præstinde til Hjerteminde i Tysen. - Her kom jeg uden videre Usædvanligt for Lyset d. 29de Januar 1773, og blev nogle Dage efter dødt - af hvem, og hvem der var Faddere ved jeg ikke, dog boer jeg at Byefoged Bendtz var en af dem, men som blev forhindret at vise mig den mindste Velvillighed, da han nogle Aar efter drak sig ihjel. -

Min Fader døde da jeg var 4 Aar, min Opdragelse skylder jeg min Moder, der var et dyldent fornøflig Truunkammer, og omhyggelig Moder. - Jeg var bestemt til Studeringer; min første Lærer var den bekjendte, i Rom afdøde, Zoega, der i et Aars Tid opholdt sig hos min Onkel, derpaa en gammel Studient Wiberg, en af de gedigenste Pedagoger, Viden var frembragt, saa en Godkalk, en ægte

Adelig Hornmester. - Kundelig en Kapellan Olivarius, der vel var af
de Heilige, men dog baade dvelig og trav Uland. - Nu kom jeg
i Odense laticke Skole, hvor jeg i 3 Aar gennemgik 3 klasser,
iden at bestille eller lare noget, men fik jeg lidt Mad hos
min Vert, fik jeg desuere Prygl i Skolen, og var det ikke
dette, som hvort har gav mig Adgang til Opfyllelse, saa
er dette mig endnu ubegribeligt. - Den Fruending i min
Moders okonomiske Forfatning gjorde, at hun flyttede til
Jylland, hvor jeg blev sat i Wiborg laticke Skole, og her
kenn jeg i 4de Lexen siden jeg havde været i samme i Odense.
Jeg kunde, som sagt intet, men var saa lykkelig nu
(at) faae en udmerket herer, Loren Hald, og hann maade jeg
takke for at jeg larte noget, og at der blev noget af mig, hvis
der er bleven noget af mig. - I mit 17de Aar mislede
jeg min S....., som blev en soldater-Kjelling, ved
hann Maria, til Deel en Aflenskiind paa aaben Mark,
i mit 18de Aar confirmeret med Ring i Hakken, og
hvilde Altuenskinds Handsker paa Haendene, og siden med
jeg aldrig at have ejt Handsker, undtagen et Par Reise-
Vandtes, som nu vorende Kasserer C. havde paa mig.
20 Aar gammel blev jeg Student, men da jeg fik non
Cantenerendene for Hebraisk, fik jeg kun haend illaenda-
bilis til Hoved-Karakter, skjonat jeg ellers stod mig
godt. - Samme Aar ~~havde~~ vannede jeg mig af med
at drikke Puerck og svike, tog Philosophicum og Philo-
gicum med laudabile. - Denne Gang bragte jeg det
til haend illaend: for Hebraiske, og havde jeg blevet
ved Boger, var jeg maaske bleven en stor Hebraer,
men da Theologien og sind Fornuft aldrig har kunnit
forene sig i mit Hoved, fulgte jeg dem sidte og blev
Jurist, fik Examen 1798 med bedite Karakter saavel
til theoretisk som practisk Examen. -

Jeg var nu indviot i den Videnskab, som bringer mest
 Held over Nationer, og uden tvivlen ingen Stat kan be-
 staae, og blev efter 4 Aars Tjeneste som Volontær, ansat
 som Kopist i det Tydske Kontoir, hvor jeg fik en
 udmærket Løn til Chef. - Jeg skrev sent, og dette var
 Aarsag til at jeg kaldede mig overende med blatsraad
 Voendran, da jeg ej vilde die raad have skjændte, og i
 3 Aar var jeg ikke indenfor Kollegii = Dörren, men ende-
 lig gjorde det Tydske Sprog, at her blev mig gængsigere.
 Nu maatte jeg, eller være fuldmaglig i samme Kontoir,
 jeg var Kopist, men dette vilde jeg ikke, søgte Söndwöers
 fogderie, blev paa höist tilbillig Maade foretrukket,
 skjændtes derom med Revutlow, Womuskjold og Hjorth,
 som egentlig var Skyld deri, og same Voendran sagde
 mig. - Det hjalp, nogle Dage efter blev jeg kaldt ind
 til Womuskjold, til hüt Nordhordlehns Fogderie, og var
 2 Dage efter Foged. -

1804 kom jeg heim, lærte at kjende mine Hæne 1805, og
 da hien syntes forferdeligt godt om mig, tog jeg hende
 1806, og har Tid efter anden avlet med hende 10 Börn,
 hvoraf det Yngste i denne Dag er dött. -

I 1807 reiste jeg ned til Köbenhavn, for at see Lou-
 sandemøntet, og her saae jeg første Gang den Yeu, hvis
 Fidselsdag det i Dag er. - Jeg saa hane da hien et Par
 Gange, men har siden lært at kjende hane som den
 sjældneste Mand og profunderste Yeu. - Hans Yuskub takker
 jeg ene, at jeg, efter 12 Aars Tid og Heeb, slog paa Fogde-
 riot og blev Lorenskriver; hien hane nu takker jeg,
 for hans Skyld blev jeg det. - Gid vi saae hane blændt
 os saa rask og kærsk som i 1807! -

At jeg har udeladt meget i mine Biografi, saar

x) (Hjstambul. Christia)

Kunde været værd at fortælle, men jeg ikke husker, er vist,
 men løjet har jeg ikke. - Ved en Biographie var vel
 Karakter - Skildring det interessante, men da jeg aldrig
 har kunnet komme tilrette med min, eller faaet den
 paa det reene, kan jeg ikke melde derom videre, end at
 jeg kunns persete paa alle Kanter kan bøye mig, og at
 jeg desvære er aet for lidet tenax propositi. -

L.

